

N:o 9.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till lag om skydd för vissa mönster och modeller; gifven Stockholms slott den 9 januari 1897.

Under återopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t härmed, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om skydd för vissa mönster och modeller.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

L. Annerstedt.

Förslag

till

Lag om skydd för vissa mönster och modeller.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Genom registrering i enlighet med denna lags föreskrifter må, der mönster är nytt, mönstrets upphofsman eller hans rättsinnehafvare vinna rätt att med andras uteslutande begagna mönstret vid tillverkning till afsalu af alster tillhörande metallindustrien.

Under mönster innefattas i denna lag jemväl modell, som i afseende på ändamålet är med mönster jemförlig.

2 §.

Innehåller mönster framställningar, som kunna väcka förargelse, eller skulle dess begagnande strida mot lag eller goda seder, må det ej registreras.

3 §.

Mönster må ej anses såsom nytt, om det, innan ansökan om dess registrering inkommit till registreringsmyndigheten, redan funnits intaget i allmänt tillgänglig tryckt skrift eller varit återgifvet å offentligen till salu hållna alster, eller om det ej väsentligen skiljer sig från mönster, som förut blifvit sålunda känt.

Har mönster blifvit förevisadt å internationel utställning, må dock den omständigheten, att mönstret dervid eller sedermera blifvit känt genom tryckt skrift eller genom alsters hållande till salu, icke utgöra hinder för mönstrets registrering, så framt ansökan derom inkommer inom sex månader efter det att mönstret utställdes.

4 §.

Mönsterregistret föres för hela riket hos den myndighet i Stockholm, som Konungen bestämmer.

5 §.

1 mom. Den, som vill låta registrera mönster, skall till registreringsmyndigheten ingifva eller i betaldt bref insända skriftlig ansökan, angifvande mönstrets allmänna beskaffenhet, samt dervid foga tydlig och fullständig afbildning af mönstret i tre exemplar.

Ansökningen skall innehålla uppgift om sökandens namn, yrke och postadress.

Är sökanden ej boende inom riket, foga han vid ansökningen fullmakt för ett inom riket bosatt ombud att i allt hvad skyddsrätten angår för honom svara.

Sökes registrering af flera mönster, varde särskilda ansökningshandlingar för hvardera ingifna.

2 mom. Uppgifver sökanden annan såsom mönstrets upphofsman, skall sökanden förete handling, som visar, att han är dennes rättsinnehafvare.

3 mom. Sökanden åligge att såsom afgift bifoga tio kronor.

6 §.

Finner registreringsmyndigheten, att sökanden ej fullgjort hvad enligt 5 § 1 mom. honom ålegat, skall skriftlig underrättelse härom hållas sökanden tillhanda eller, om fullständig adress uppgifvits, med posten till honom öfversändas. Fullgör ej sökanden inom viss af registreringsmyndigheten bestämd tid hvad som brister, ege registreringsmyndigheten förklara ansökningen förfallen.

7 §.

Är mönstret icke af sådan beskaffenhet, att det må registreras, eller är mönstret uppenbarligen icke nytt, eller har sökande, hvilken uppgifvit annan såsom mönstrets upphofsman, ej visat, att han är dennes rättsinnehafvare, eller har sökande underlåtit att erlægga afgift, hvarom i 5 § 3 mom. sägs, varde ansökningen afslagen.

8 §.

Har ansökan förklarats förfallen eller blifvit afslagen, skall under
rättelse om beslutet med skälen derför skriftligen delgifvas sökanden så
som i 6 § stadgas för der afsedda fall.

Är sökanden missnöjd med beslutet, ege han att vid talans förlust
innan klockan tolf å sextionde dagen från beslutets dag deröfver hos
Konungen anföra besvär.

9 §.

Äro ansökningshandlingarne fullständiga och har anledning ej före-
kommit att afslå ansöknigen, varde mönstret registrerad och intyg
härom samt om dagen, då ansöknigen inkom, hållet sökanden tillhanda;
skolande vid intyget fästas ett af de inlemnade exemplaren af mönstret.

Genom registreringsmyndighetens försorg skall kungörelse om re-
gistreringen i allmänna tidningarne införas.

10 §.

Göres af flere ansökan om registrering af samma eller väsentligen
lika mönster, hafve den företräde, som först inkom till registrerings-
myndigheten med fullständiga ansökningshandlingar.

11 §.

Skyddet för registrerad mönster omfattar en tid af fem år, räknadt
från den dag, då ansöknigen inkom.

12 §.

Öfvergår skydds rätt å annan, skall med anmälan härom den hand-
ling, hvarigenom sådan öfvergång visas, företes hos registreringsmyndig-
heten. Intill dess sådant skett, betraktas i skyddsafseende den såsom
skydds rättens innehafvare, hvilken senast finnes i denna egenskap an-
teknad hos registreringsmyndigheten.

13 §.

Flyttar skyddsräts innehafvare utrikes, eller öfvergår skydds rätt å person, som ej är inom riket bosatt, vare skydds rättens innehafvare pligtig att till registreringsmyndigheten insända fullmakt för sådant ombud, som i 5 § 1 mom. omförmäles. Flyttar ombud ur riket eller upphör eljest hans befattning, skall skydds rättens innehafvare ingifva fullmakt för nytt ombud. Iakttages icke hvad sålunda är föreskrifvet, må domaren på anmälan i förekommande fall med laga verkan utse ombud för skydds rättens innehafvare.

14 §.

Skydds rätt vare ej gällande mot någon, som vid den tid, då ansökningen om registrering inkom, inom riket begagnade det registrerade mönstret eller för dess begagnande der vidtagit väsentliga åtgärder.

15 §.

Har mönster blifvit registrerad i strid mot föreskrifterna i 1, 2 och 3 §§; då må en hvar, som anser sin rätt vara genom registreringen förnärmad, så ock allmän åklagare, när det allmännas fördel sådant påkallar, vid domstol föra talan om registreringens upphäfvande.

Rätt domstol i fall, hvarom nu är sagdt, vare Stockholms rådstufvurätt.

Dom, hvarigenom registrering upphäfts, skall genom domstolens försorg insändas till registreringsmyndigheten.

16 §.

Den, som utom i det fall, hvarom i 14 § förmäles, utan tillstånd af skydds rättens innehafvare inom riket vid tillverkning till afsalu af alster tillhörande metallindustrien begagnar mönster, som han vet vara här registrerad, eller till salu här i riket håller eller för försäljning till riket inför efter sådant mönster tillverkad, metallindustrien tillhörande alster, som honom veterligen åstadkommits utan tillstånd af skydds rättens innehafvare, straffes med böter från och med tjugu till och med ett tusen kronor; ersätte ock all skada. Ej må dock annan än skydds rättens innehafvare härom föra talan.

Oloffigen tillverkadt eller oloffigen i riket infördt alster skall, der målseganden det äskar, till honom utlemnas mot ersättning för värdet eller mot afdrag därför å honom tillkommande skadestånd. Med redskap, som äro för den oloffiga tillverkningen uteslutande användbara, skall, om målseganden det yrkar, så förfaras, att missbruk ej kan ske.

Hvar som under tid, då han är stäld under tilltal för öfverträdelse, hvarom i denna § sägs, fortsätter samma förseelse, skall, när han dertill varder lagligen förvunnen, dömas till särskildt ansvar för hvarje gång stämning därför utfärdats och delgifvits.

Böter, som ådömas enligt denna §, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, förvandlas de enligt allmän strafflag.

17 §.

Hvad i 16 § stadgas skall ega tillämpning, äfven om mönstret återgifvits i annat mått eller andra färger eller om i öfrigt oväsentliga ändringar vidtagits.

18 §.

Är någon tilltalad för intrång i skydds rätt, och finnes vid målets handläggning, att registreringen skett i strid mot föreskrifterna i 1, 2 och 3 §§, vare den tilltalade från ansvar fri.

19 §.

Då registrering blifvit upphäfd, eller skyddet för registrerad t mönster upphört, eller skydds rättens innehafvare det begär, skall mönstret afföras ur registret och kungörelse derom införas i allmänna tidningarne.

20 §.

Med afseende å mönster, skyddadt i stat, som för här i riket registrerad t mönster gör motsvarande medgifvande, eger Konungen förordna, att, om någon här i riket sökt registrering af ett mönster före utgången af viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst fyra månader från det han i den främmande staten sökte skydd för samma mönster eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet der kungjorde, att sådant skydd meddelats, då må den här i riket gjordå ansökningen i förhållande till andra ansökningar äfvensom

med hänsyn till sådant hinder mot registrering, som i 3 § omförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten.

21 §.

Närmare föreskrifter angående beskaffenheten af de handlingar, som vid ansökan om mönsters registrering skola inlemnas, angående mönsterregistret samt angående de i denna lag omförmälda kungörelser meddelas af Konungen.

Denna lag skall träda i kraft den 1 maj 1897.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 16 oktober 1896

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve DOUGLAS,
Statsråden: friherre ÅKERHJELM,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON,
WERSÅLL,
ANNERSTEDT,
VON KRUSENSTJERNA.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Annerstedt anförde i underdånighet:

»I hufvudsaklig öfverensstämmelse med en redan den 14 oktober 1891 af åtskilliga enskilda personer ingifven underdånig hemställan, har svenska slöjdföreningen i en den 27 juli 1895 inkommen underdånig framställning anhållit, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till förordning angående skydd för mönster och modeller inom alla industrigrenar, vid hvilken framställning fogats särskilda till styrelsen för svenska slöjdföreningen ställda skrivelser i samma syftning från tekniska föreningen i Eskilstuna och tekniska samfundet i Göteborg. Deremot har Norrköpings fabriksförening i en den 30 januari innevarande år ingifven skrift i underdånighet hemställt, att svenska slöjdföreningens framställning i hvad den anginge textil-

industrien eller den gren deraf, som afsåge tillverkning af beklädnadsartiklar, icke måtte till någon åtgärd föränleda. Öfver de sålunda af svenska slöjdföreningen och Norrköpings fabriksförening gjorda framställningar har kommerskollegium genom särskilda nådiga remisser anbefalts att, efter det genom Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande för fabriks- och handverksföreningar samt andra föreningar och enskilda personer, som kunde vara i den af svenska slöjdföreningen väckta frågan intresserade, tillfälle beredts att sig yttra, med utlåtande inkomma och dervid öfverlemnade de sålunda afgifna yttranden.

Med ifrågavarande utlåtande och yttranden har kommerskollegium numera inkommit och dervid jemväl fogat särskilda kollegium tillhandakomna, på föränledande af svenska slöjdföreningen afgifna, yttranden i ämnet från Norrköpings polytekniska förening och svenska teknologföreningen.»

Efter att häruppå hafva redogjort för handlingarnes innehåll yttrade föredragande departementschefen vidare:

»Såsom Eders Kongl. Maj:t täcktes finna af den lemnade redogörelsen, har frågan om införande af skydd för mönster och modeller redan vid åtskilliga tillfällen och från flere håll blifvit upptagen utan att densamma dock ännu funnit sin lösning. Det förslag till förordning angående skydd för mönster och modeller inom metallindustrien, som, efter högsta domstolens hörande, genom nådig proposition af den 28 januari 1887 för Riksdagen framlades, afstyrktes af lagutskottet och kom till följd af riksdagens upplösning ej till behandling inom kamrarna. Icke heller de enskilda motioner, som vid senare riksdagar blifvit i ämnet väckta, hafva ledt till något resultat. Emellertid torde stämningen inom åtminstone vissa kretsar af de närmast intresserade näringsidkarne under den sistförflutna tiden hafva blifvit allt mera gynsam för mönster- och modellskyddet såsom ur industriens synpunkt i hög grad nyttigt och behöfligt, hvilken förändrade uppfattning erhållit ett synnerligen betydelsefullt uttryck i det vid allmänt möte i Stockholm år 1895 af idkare utaf metallindustri och slöjd gjorda uttalande, som närmast föränledt svenska slöjdföreningens föreliggande framställning. Vid sådant förhållande kan jag ej tveka att, i öfverensstämmelse med hvad kommerskollegium hemställt och hufvudsakligen på de af kollegium anförda skäl, förorda införandet af skydd för mönster och modeller inom metallindustrien, hvars idkare synas allmänt önska sådant skydd. Å andra sidan torde det vara lämpligast att för närvarande inskränka mönster- och modellskyddet till nämnda industri och att för detsammans utsträckning till jemväl andra industrier afbida den till äfventyrs ej aflägsna

framtid, då öfvertygelsen om ett sådant skydds gagnelighet hunnit fullständigare genomtränga dessa industriens idkare. På grund häraf har jag funnit mig böra vid framställande af förslag i ämnet iakttaga samma begränsning, som återfinnes i förut berörda, år 1887 för Riksdagen framlagda nådiga förslag, hvilket emellertid blifvit i viss mån omarbetadt hufvudsakligen i syfte att bringa detsamma i närmare öfverensstämmelse med gällande författningar om patent och varumärken samt att underlätta avslutandet af internationella öfverenskommelser i ämnet.»

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst det sålunda upprättade lagförslaget, af den lydelse bil. A vid detta protokoll utvisar, hemställde han, att högsta domstolens yttrande öfver detsamma måtte, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet inhemtas.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder lemna bifall.

Ex protocollo
Erik Ölander.

Förslag

till

Lag om skydd för mönster och modeller.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Den, som åstadkommit ett mönster, eller hans rättsinnehafvare må, der mönstret är nytt, genom registrering i enlighet med denna lags föreskrifter vinna uteslutande rätt att begagna mönstret vid tillverkning till afsalu af alster tillhörande metallindustrien.

Under mönster innefattas i denna lag jemväl modell.

2 §.

Innehåller mönster framställningar, som kunna väcka förargelse, eller skulle dess begagnande strida mot lag eller goda seder, må det ej registreras.

3 §.

Mönster må ej anses såsom nytt, om det, innan ansökan om dess registrering inkommit till registreringsmyndigheten, redan funnits intaget i allmänt tillgänglig tryckt skrift eller varit återgifvet å offentligen till salu hållna alster, eller om det ej väsentligen skiljer sig från mönster, som förut blifvit sålunda känt.

Har mönster blifvit förevisadt å offentlig utställning, må dock den omständigheten, att mönstret dervid eller sedermera blifvit känt genom tryckt skrift eller genom alsters hållande till salu, icke utgöra hinder för mönstrets registrering, så framt ansökan derom inkommer inom sex månader efter det att mönstret utställdes.

4 §.

Mönsterregistret föres för hela riket i Stockholm af en dertill förordnad myndighet.

5 §.

1 mom. Den, som vill låta registrera mönster, skall till registreringsmyndigheten ingifva eller i betaldt bref insända skriftlig ansökan, angifvande mönstrets allmänna beskaffenhet, samt dervid foga tydlig och fullständig afbildning af mönstret i tre exemplar.

Ansökningen skall innehålla uppgift om sökandens namn, yrke och postadress.

Är sökanden ej boende inom riket, foga han vid ansökningen fullmakt för ett inom riket bosatt ombud att i allt hvad skyddsrätten angår för honom svara.

Sökes registrering af flera mönster, varde särskilda ansökningshandlingar för hvardera ingifna.

2 mom. Uppgifver sökanden, att annan åstadkommit mönstret, skall sökanden förete handling, som visar, att han är dennes rättsinnehafvare.

3 mom. Derjemte åligge sökanden att såsom afgift bifoga tio kronor.

6 §.

Finner registreringsmyndigheten, att sökanden ej fullgjort hvad enligt 5 § 1 mom. honom ålegat, skall skriftlig underrättelse härom hållas sökanden tillhanda eller, om fullständig adress uppgifvits, med posten till honom öfversändas. Fullgör ej sökanden inom viss af registreringsmyndigheten bestämd tid hvad som brister, anses ansökningen förfallen.

7 §.

Är mönstret icke af sådan beskaffenhet, att det må registreras, eller är mönstret uppenbarligen icke nytt, eller har sökande, hvilken uppgifvit, att annan åstadkommit mönstret, ej visat, att han är dennes rättsinnehafvare, eller har sökande underlåtit att erlægga afgift, hvarom i 5 § 3 mom. sägs, varde ansökningen afslagen.

Underrättelse om detta beslut med skälen därför skall skriftligen delgifvas sökanden så som i 6 § stadgas för der afsedda fall.

8 §.

Har ansökning afslagits efter ty i 7 § sägs, och är sökanden missnöjd med beslutet, ege han att vid talans förlust innan klockan tolf å sextionde dagen från beslutets dag deröfver hos Konungen anföra besvär.

9 §.

Äro ansökningshandlingarne fullständiga och har anledning ej förekommit att afslå ansökningen, varde mönstret registrerad och intyg härom samt om dagen, då ansökningen inkom, hållet sökanden tillhanda; skolande vid intyget fästas ett af de inlemnade exemplaren af mönstret.

Genom registreringsmyndighetens försorg skall kungörelse om registreringen i allmänna tidningarne införas.

10 §.

Göres af flere ansökan om registrering af samma eller väsentligen lika mönster, hafve den företräde, som först inkom till registreringsmyndigheten med fullständiga ansökningshandlingar.

11 §.

Skyddet för registrerad mönster omfattar en tid af fem år, räknadt från den dag, då ansökningen inkom.

12 §.

Öfvergår skydds rätt å annan, skall med anmälan härom den handling, hvarigenom sådan öfvergång visas, företes hos registreringsmyndigheten. Intill dess sådant skett, betraktas i skyddsafseende den såsom skydds rättens innehafvare, hvilken senast finnes i denna egenskap antecknad hos registreringsmyndigheten.

13 §.

Flyttar skydds rätt innehafvare utrikes, eller öfvergår skydds rätt å person, som ej är inom riket bosatt, vare skydds rättens innehafvare pliktig att till registreringsmyndigheten insända fullmakt för sådant om-

bud, som i 5 § 1 mom. omförmåles. Flyttar ombud ur riket eller upphör eljest hans befattning, skall skydds rättens innehafvare ingifva fullmakt för nytt ombud. Iakttages icke hvad sålunda är föreskrifvet, må domaren på anmälan i förekommande fall med laga verkan utse ombud för skydds rättens innehafvare.

14 §.

Skydds rätt vare ej gällande mot någon, som vid den tid, då ansökningen om registrering inkom, inom riket begagnade det registrerade mönstret eller för dess begagnande der vidtagit väsentliga åtgärder.

15 §.

Har mönster blifvit registrerad i strid mot föreskrifterna i 1, 2 och 3 §§; då må en hvar, som anser sin rätt vara genom registreringen förnärmad, vid domstol föra talan om registreringens upphäfvande.

Rätt domstol i fall, hvarom nu är sagdt, vare Stockholms rådstufvurätt.

Dom, hvarigenom registrering upphäfts, skall genom domstolens försorg insändas till registreringsmyndigheten.

16 §.

Den, som obehörigen inom riket vid tillverkning till afsalu begagnar mönster, som han vet vara här registrerad, eller till salu här i riket håller eller för försäljning till riket inför efter sådant mönster tillverkad alster, som honom vederligen åstadkommits utan tillstånd af skydds rättens innehafvare, straffes med böter från och med tjugu till och med ett tusen kronor; ersätte ock all skada. Ej må dock annan än skydds rättens innehafvare härom föra talan.

Olofligen tillverkad eller olofligen i riket införd alster skall, der målseganden det äskar, till honom utlemnas mot ersättning för värdet eller mot afdrag derför å honom tillkommande skadestånd. Med redskap, som äro för den olofliga tillverkningen uteslutande användbara, skall, om målseganden det yrkar, så förfaras, att missbruk ej kan ske.

Hvar som under tid, då han är stäld under tilltal för öfverträdelse, hvarom i denna § sägs, fortsätter samma förseelse, skall, när han der till varder lagligen förvunnen, dömas till särskildt ansvar för hvarje gång stämning derför utfärdats och delgifvits.

Böter, som ådömas enligt denna §, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, förvandlas de enligt allmän strafflag.

17 §.

Hvad i 16 § stadgas skall ega tillämpning, äfven om mönstret återgifvits i annat mått eller andra färger eller om i öfrigt oväsentliga ändringar vidtagits.

18 §.

Är någon tilltalad för intrång i skydds rätt, och finnes vid målets handläggning, att registreringen skett i strid mot föreskrifterna i 1, 2 och 3 §§, vare den tilltalade för ansvar fri.

19 §.

Då registrering blifvit upphäfd, eller skyddet för registrerad mönster upphört, eller skydds rättens innehafvare det begär, skall mönstret afföras ur registret och kungörelse derom införas i allmänna tidningarne.

20 §.

Med afseende å mönster, skyddadt i stat, som för här i riket registrerad mönster gör motsvarande medgifvande, eger Konungen förordna, att, om någon här i riket sökt registrering af ett mönster före utgången af viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst fyra månader från det han i den främmande staten sökte skydd för samma mönster eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet der kungjorde, att sådant skydd meddelats, då må den här i riket gjorda ansökningen i förhållande till andra ansökningar äfvensom med hänsyn till sådant hinder mot registrering, som i 3 § omförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten.

21 §.

Närmare föreskrifter angående beskaffenheten af de handlingar, som vid ansökan om mönsters registrering skola inlemnas, angående mönsterregistret samt angående de i denna lag omförmälda kungörelser meddelas af Konungen.

Denna lag skall träda i kraft den 1 maj 1897.

Utdrag af protokollet öfver ett lagärende, hållet uti Kongl. Maj:ts högsta domstol måndagen den 7 december 1896.

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: GLIMSTEDT,
ÅBERGSSON,
HERSLOW,
NORBERG,
LILJENBERG,
HAMMARSKJÖLD,
HUSS.

Sedan jemlikt högsta domstolens beslut den 27 oktober innevarande år handlingarne rörande det till högsta domstolen för afgifvande af utlåtande öfverlemnade förslaget till lag om skydd för mönster och modeller emellan högsta domstolens ofvanbemälde ledamöter cirkulerat, så företogs nu detta ärende till slutlig behandling; varande samma förslag detta protokoll bilagdt.

Under granskningen af oförmälda förslag framställdes inom högsta domstolen följande anmärkningar, nemligen vid:

rubriken.

Högsta domstolen ansåg, att, då införandet af mönsterskydd för närvarande ifrågasattes endast för metallindustrien samt det syntes vara af vigt, att lagens omfattning finge ett motsvarande uttryck i dess rubrik, denna borde så ändras, att nämnda begränsning deri angåfves.

1 §.

Justitierådet *Huss* yttrade: Jag anser, att åt stadgandet i första stycket af förevarande § lämpligen bör gifvas följande affattning:

»Har någon åstadkommit ett mönster och vill han erhålla uteslutande rätt att begagna detsamma vid tillverkning till afsalu af alster tillhörande metallindustrien, då må, der mönstret är nytt, han eller hans rättsinnehafvare vinna inregistrering deraf i enlighet med denna lags föreskrifter.»

Justitieråden *Åbergsson*, *Herslow*, *Norberg*, *Lilienberg* och *Hammar-skjöld* ansågo första stycket af denna § böra vinna i tydlighet, om deri angafves, att rätt att vid tillverkning till afsalu af alster tillhörande metallindustrien med andras uteslutande begagna visst mönster kunde, der mönstret vore nytt, genom registrering i enlighet med lagens föreskrifter vinnas af mönstrets upphofsman eller dennes rättsinnehafvare.

Vidare förenade sig *högsta domstolens ledamöter* om följande yttrande:

Sådana mönster och modeller, som tjena till angifvande af en industriel uppfinnings konstruktion (nyttighetsmönster), torde i afseende å ordningen för vinnande af skydd för uppfinningen böra hänföras under patentförordningen. Den föreslagna nya lagen lærer uteslutande afse så kallade prydnadsmönster och dermed jemförliga modeller. Denna begränsning af lagens omfattning synes emellertid icke vara i förslaget så tydlig uttryckt, att icke missförstånd kan befaras.

2 §.

Justitierådet *Huss* ansåg denna § böra bringas i öfverensstämmelse med 4 § 4 mom. i lagen om skydd för varumärken den 5 juli 1884 och följaktligen endast innehålla, att mönster ej må inregistreras, om det innehåller framställningar, som kunna väcka förargelse.

3 §.

Justitierådet *Norberg* ansåg uttrycket »offentlig utställning» i andra stycket af denna § vara väl omfattande och hemstälde, huruvida ej meningen dermed borde närmare angifvas.

4 §.

Då förslaget mening torde vara att den i förevarande § omförmälda myndighet skall förordnas af Konungen, ansågo justitieråden *Abergsson*, *Herslow*, *Norberg*, *Hammarskjöld* och *Huss* detta böra uti lagen utsägas.

6 och 7 §§.

Högsta domstolens ledamöter förenade sig om följande yttrande:

I 6 § finnes efter patentförordningens förebild upptagen bestämmelsen, att ansökning anses förfallen, derest sökande ej inom viss af registreringsmyndigheten bestämd tid fullgjort hvad som befunnits brista i afseende å hans ansökningshandlingar. Särskildt för det fall, att ett föreläggande visserligen inom bestämd tid från sökandens sida föranledt vissa åtgärder i det syfte, som i föreläggandet afsetts, men dessa åtgärder icke godkännas såsom tillfyllestgörande, torde det vara föga lämpligt, att registreringsmyndigheten skall ega afföra ansökningen såsom förfallen utan att samtidigt på ett eller annat sätt bereda sökanden tillfälle att få kännedom om den vidtagna åtgärden och skälen för densamma. Då derjemte registreringsmyndighetens åtgärd att afföra en ansökning såsom förfallen kan komma att öfverklagas, hvarvid klagotiden, jemlikt 35 § i instruktionen för registreringsverket, beräknas från den dag, sökanden erhållit del af beslutet, synes registreringsmyndigheten icke kunna vara viss, att icke en ansökning, som afförts såsom förfallen, i följd af klagan från sökandens sida åter måste upptagas till handläggning med företrädesrätt från inlemningsdagen, hvilket i afseende å senare inkomna ansökningar kan förorsaka åtskilliga svårigheter. Dessa skäl lära hos registreringsmyndigheten föranledt den praxis att, i det fall att ett gifvet föreläggande inom bestämd tid antingen icke besvarats eller ock besvarats på ett ej tillfyllestgörande sätt, registrering vägras genom beslut, som delgifves sökanden i samma ordning, som om förelägganden finnes städgad. Denna praxis synes från lämplighetssynpunkt hafva goda skäl för sig; och då nu är fråga om införande af registrering inom ett nytt område, synes tillfället böra begagnas att åtminstone inom detta område bereda åt sagda praxis stödet af lag. I öfverensstämmelse härmed synes dels åt 6 § böra gifvas det innehåll, att, derest registreringsmyndigheten finner sökanden ej hafva fullgjort hvad enligt 5 § 1 mom. honom ålegat, skriftlig underrättelse härom med föreläggande af bestämd

tid, inom hvilken sökanden eger fullgöra hvad som brister, skall hållas sökanden tillhanda eller, om fullständig adress uppgifvits, med posten till honom öfversändas, dels ock 7 § böra så affattas, att den afser alla de fall, då registrering skall vägras, och deribland jemväl det, att sökande icke inom förelagd tid fullgjort hvad enligt 5 § 1 mom. honom ålegat.

8 §.

Justitierådet *Huss* yttrade: Under förutsättning att åt 7 § gifves den affattning, hvarom ofvan blifvit hemstäldt, har jag mot förevarande paragraf icke annat att erinra än att föreskrifterna, om hvad sökande, som vill föra klagan öfver ett af registreringsmyndigheten meddeladt beslut, hvarigenom hans ansökan om registrering blifvit afslagen, har att iakttaga, lämpligen böra meddelas uti en efter förslagets 20 § införd särskild paragraf.

Derest åter 7 § bibehålles vid sin nuvarande lydelse, vill jag erinra, att, då sökande torde böra ega rätt att, i händelse hans ansökan jemlikt 6 § ansetts förfallen, föra klagan deröfver, denna hans rätt äfvensom vilkoren därför böra i lagen stadgas.

Häruti instämde justitieråden *Åbergsson*, *Herslow*, *Norberg*, *Lilienberg* och *Hammar skjöld*.

15 §.

Justitierådet *Huss* yttrade: Då bestämmelserna i 2 § uppenbarligen icke afse skydd för enskild rätt utan äro föreslagna i allmänt intresse, måste, på det öfverträdelse af nämnda bestämmelser skall kunna beifras, befogenhet dertill inrymmas åt allmän åklagare, på sätt jemväl skett i patentförordningens 18 §.

Justitierådet *Hammar skjöld* yttrade: Bestämmelserna i 2 § afse uppenbarligen icke skydd för enskild rätt utan äro föreslagna i allmänt intresse. Anses det behöfligt, att öfverträdelse deraf skall kunna beifras, måste befogenhet dertill inrymmas åt allmän åklagare, såsom äfven i motsvarande fall skett i patentförordningens 18 §.

Justitieråden *Glimstedt*, *Åbergsson*, *Herslow*, *Norberg* och *Lilienberg* instämde med justitierådet *Hammar skjöld*.

16 §.

Justitieråden *Herslow*, *Hammar skjöld* och *Huss* förenade sig om följande yttrande:

Enligt förslaget åtnjuter den, som fått mönster inregistrerad, väl

skydds rätt i allmänhet gent emot annan tillverkare, dock ej emot sådan, som i 14 § omförmäles. Oaktadt denne sistnämnde således ej för sin tillverkning behöfver tillstånd af den förre, har åt förevarande paragraf gifvits en affattning, som föranleder dertill att ansvar drabbar den, hvilken, utan att sjelf vara tillverkare, försäljer eller för försäljning till riket inför alster af berörda tillverkning. Då detta uppenbarligen ej kan vara förslaget mening, hemställes att åt denna paragraf måtte gifvas en affattning, hvarigenom anmärkta missförhållandet undanrödjes.

Justitierådet *Herslow*, med hvilken justitierådet *Åbergsson* förenade sig, anförde vidare: I mål angående intrång i den rätt, som registrering i annat fall, t. ex. registrering af varumärke, afser att meddela, har det mer än en gång visat sig, att domstolarne funnit sig förhindrade att utan direkt bevisning derom, att den för dylik rättskränkning tilltalade egt vetskap om registreringen, anse ett sådant förhållande lagligen konstateradt. I följd häraf och då omedelbar bevisning om vetskapen är nästan omöjlig att åstadkomma, så framt icke skydds rättens innehafvare iakttagit det försigtighetsmått, att han om registreringen på förhand bevisligen underrättat just den, som sedermera gjort intrång i denna rätt, kan det lätteligen inträffa, att det åsyftade skyddet blifver så godt som alldeles illusoriskt. Derföre synes det mig önskvärdt, att bestämmelserna i denna paragraf erhöles en sådan affattning, att deraf tydligen framginge, att domaren egde att efter omständigheterna i hvarje mål fritt bedöma, huruvida den, som tilltalas för sådan förbrytelse, hvarom i denna paragraf förmäles, kan antagas hafva egt vetskap om registreringen.

Ex protocollo:

Erik Ölander.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott lör-
dagen den 9 januari 1897*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve **DOUGLAS**,
Statsråden: friherre **ÅKERHIELM**,
 WIKBLAD,
 GILLJAM,
 friherre **RAPPE**,
 CHRISTERSON,
 WERSÅLL,
 ANNERSTEDT,
 VON KRUSENSTJERNA,
Justitieråden: **CLAËSON**,
 PETERSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet anmälde chefen för justitiedepartementet statsrådet Annerstedt i underdånighet:

Högsta domstolens utlåtande öfver det i statsrådsprotokollet för den 27 oktober 1896 omförmälda förslag till lag om skydd för mönster och modeller.

Efter att hafva redogjort för utlåtandets innehåll anförde föredragande departementschefen:

Den föreslagna lagens rubrik torde med anledning af hvad högsta domstolen dervid erinrat böra något jemkas, så att derigenom antydes skyddets

inskränkning till de i viss industri använda mönster och modeller. Ett uttryckligt angifvande deraf, att det för närvarande endast är fråga om metallindustrien, skulle vålla svårigheter, i händelse det framdeles finnes lämpligt att utsträcka skyddet till andra industrier.

Högsta domstolen har ansett det icke vara i förslaget tillräckligt klart uttryckt, att den nya lagen uteslutande afser så kallade prydnadsmönster och dermed jemförliga modeller. För vinnande af större tydlighet härutinnan synes andra stycket af 1 § böra erhålla en ändrad affattning, deraf otvetydigt framgår, att under modeller icke i förslaget innefattas så kallade nyttighetsmönster.

I anledning af en inom högsta domstolen framställd anmärkning och med anslutning till motsvarande bestämmelse i patentförordningen torde föreskriften i 3 § böra inskränkas till att endast gälla mönster, som å internationel utställning förevisats.

Vid 6, 7 och 8 §§ hafva betänkligheter anförts deremot, att enligt förslaget dels ansökan skall anses förfallen, då sökanden ej inom bestämd tid fullgjort föreläggande att afhjelpa visst slags brister i ansökningen, dels bestämmelse saknas, huruvida och i hvilken ordning, när ansökan sålunda ansetts förfallen, sökanden eger deröfver föra klagan. Med föranledande häraf synas nämnda paragrafer böra ändras i den riktning, att ansökans förfallande förutsätter ett formligt beslut, som meddelas sökanden och öfverklagas på samma sätt som beslut, hvarigenom ansökan afslagits.

Då tillräckligt skäl näppeligen finnes att med afseende å befogenheten att föra talan om registrerings ogiltighet uppställa regler afvikande från dem, som i motsvarande ämne gälla enligt patentförordningen, torde, i enlighet med gjord hemställan, första stycket af 15 § böra bringas till öfverensstämmelse med föreskrifterna i nämnda förordning.

Hvad af tvenne högsta domstolens ledamöter blifvit anmärkt mot innehållet af 16 § synes mig deremot icke kunna föranleda någon ändring. Den af dessa ledamöter ifrågasatta bestämmelsen om förutsättningarna för ansvar på grund af intrång i skydds rätt skulle nemligen icke stå i öfverensstämmelse med de stadganden, som i samma ämne gälla på så närliggande områden som inom patent- och varumärkeslagstiftningen. En sådan öfverensstämmelse måste emellertid anses synnerligen önskvärd, då olikhet i föreskrifter utan tvifvel lätt skulle kunna åstadkomma oreda och osäkerhet.

I enlighet med de af mig nu uttalade åsigter har jag låtit i erforderliga delar omarbета förslaget och dervid tillika vidtagit vissa redaktionella jemkningar, som af högsta domstolens utlåtande föranledas.

Sedan föredragande departementschefen häruppå uppläst det sålunda ändrade förslaget, hemstälde han i underdånighet, att detsamma måtte, jemlikt § 87 regeringsformen, för Riksdagen till antagande framläggas.

Till hvad departementschefen sålunda hemstält, behagade Hans Maj:t Konungen, uppå tillstyrkan jemväl af statsrådets öfriga ledamöter, lemna nådigt bifall; och skulle proposition af den lydelse, bil. H till detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Aug. von Hartmansdorff.
